

Vážení voliči KSČM !

Volby proběhly, výsledek známe. Výsledek je pro KSČM jistě nelichotivý. Stranické orgány na všech úrovních, včetně našeho městského výboru, se budou příčinami tohoto neúspěchu pocho-pitelně zabývat. V této chvíli však chci vám všem, kteří jste dali hlasy komunistické straně, upřímně poděkovat. Bohužel, bylo nás málo. Současně děkuji všem členkám a členům, kteří zastupovali

KSČM v okrskových volebních komisích.

Jsem přesvědčen o tom, že v průběhu následujícího roku společně uděláme vše pro to, aby se takový volební výsledek při volbách do poslanecké sněmovny nezopakoval. Ujišťuji vás, že já pro to udělám vše, co je v mých silách.

Ještě jednou děkuji

Martin Říha, předseda MěV KSČM v Brně

K VÝSLEDKŮM VOLEB

Věřte, že se stejně nepříjemným pocitem, s jakým zřejmě budete následující řádky číst, se mně i píší. Realita je však jako vždy jednoznačná: 16 143 hlasů pro KSČM znamená celkově 4,44%. Strana se tak poprvé nedostala do Zastupitelstva Jihomoravského kraje. Propad hlasů oproti volbám v roce 2016 je celých 17 250, tedy 51,64%. Rozdíl v procentuálním počtu hlasů pro KSČM je -5,25%. Dlužno uvést, že na tomto výsledku se podílejí všechny okresy našeho kraje, v rozmezí ztráty 46,26 – 53,27%, v Brně je konkrétně 52,19%.

Není předmětem tohoto článku provést hodnocení práce volebních štábů, jak kraje, tak jednotlivých okresů. To bude v následujících dnech úkolem konkrétních stranických orgánů. Za sebe však mohu uvést alespoň následující: vzhledem k tomu, že obdobně nepříznivé volební výsledky byly zaznamenány i v ostatních krajích napříč republikou, bude třeba hledat příčiny našeho neúspěchu jinde, než v tvrzení, že kraje a okresy nezvládly volební kampaň. Je třeba nesmysl tvrdit, že jsme v celé republice přistoupili k volební kampani špatně, laxně či s nedostatečnou péčí. Takové tvrzení totiž jinými slovy znamená: ve vedení krajů a okresů máme jen špatné a neodpovědné funkcionáře.

S tvrzením, že okresy volební kampaň nezvládly, se totiž ze strany vedení KSČM potýkáme již řadu let vždy po neúspěchu ve volbách. Bylo tomu tak například po volbách do poslanecké sněmovny v r. 2017, opakovalo se to po komunálních volbách

v roce 2018 i po loňských volbách do EP. Někdy taková tvrzení byla podpořena tvrzením o převzetí osobní odpovědnosti ze strany vedoucích stranických funkcionářů, ovšem ke konkrétnímu kroku – nabídce své funkce – nikdy nedošlo, a proto voliči již takovým prohlášením nevěří.

Při hodnocení letošních voleb se tedy bude nutno poohlédnout i po jiných – skutečných – důvodech pokračujících volebních neúspěchů strany!

S konkrétními výsledky krajských voleb se už každý z nás jistě seznámil, uvádím proto jen několik základních údajů: Při volební účasti 38,82% bylo odevzdáno celkem 362 861 platných hlasů. Svě zástupce v novém ZJMK mají: ANO (15), KDU-ČSL (11), Piráti (10), ODS s podporou Svobodných a SOM (9), Starostové pro Jižní Moravu (7), Spolu pro Moravu (5), SPD (4) a ČSSD (4). V závorce je uveden počet mandátů. Jistě bude zajímavé sledovat jednání o nové koalici, včetně boje o hejtmana.

Na závěr stručný přehled výsledků první desítky volebních subjektů v Brně:

1. ANO (21 778 hlasů, tj. 17,55%), 2. ODS s podporou Svobodných a SOM (20 381; 16,42%), 3. Piráti (20 225; 16,30%), 4. KDU ČSL (15 913; 12,82%), 5. Spolu pro Moravu (12 278; 9,89%), 6. Starostové pro Jižní Moravu (10 599; 8,54%) 7. SPD (7 077; 5,70%), 8. ČSSD (6 569; 5,29%). Další se už do zastupitelstva neprobojovali: 9. Trikolóra (3 509; 2,82%), 10. KSČM (3 329; 2,68%).

Aleš Růčka

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

O tom, jak dál v době koronavirové

Není třeba se rozepisovat o problémech, které nám současná pandemie nemoci COVID-19 působí v běžném životě i v životě celé naší země. Příjmaná omezení se pochopitelně projevují i ve stranické práci.

Po určitém uvolnění v letních měsících jsou zde opět nové státní restriktce. Patřím mezi ty z nás, kteří je považují za potřebné, jestliže chceme proti epidemii úspěšně bojovat. Osobně nechápu ty, kteří pod záminkou porušování svých osobních práv jsou ochotni se manifestačně zúčastnit akcí pozažádání např. zrušení povinnosti nosit roušky či umožnění chování do restaurací i po 22. hod.

Nicméně, chci se věnovat jiným záležitostem. Původně jsem vás, čtenáře Echa, chtěl seznámit s výsledky jednání 12. zasedání ÚV KSČM, které se mělo uskutečnit 26. září. Postup šíření koronaviru tomu však zabránil. Bylo zde plánováno projednat mimo jiné svolání členských schůzí a následných nominačních a krajských konferencí, tedy v podstatě zahájení přípravy strany na volby do poslanecké sněmovny, které se uskuteční již příští rok. Další, snad ještě důležitější úkol, měl ÚV projednat - vše to, co se týká přípravy XI. sjezdu. Stále

totiž trvá návrh, aby se sjezdové jednání uskutečnilo ve dnech 28. a 29. listopadu u nás v Brně. Snad nám to koronavirus dovolí. Program odloženého jednání ústředního výboru byl odložen na zasedání, které se uskuteční v polovině listopadu.

Pro nás je problém v tom, že jak již bylo schváleno ve výkonném výboru ÚV, členské schůze by se měly uskutečnit v období od 15. 10. do konce roku. Uvidíme, jak dlouho bude trvat současný stav nouze a jaká budou platit příslušná opatření. V každém případě však již byla zahájena příprava městské nominační konference. Přes obtíže, které nám současná situace způsobuje, je třeba pokračovat v přípravách na poslední členské schůze v letošním roce, bude potřeba především zhodnotit práci organizace v letošním roce a stanovit si úkoly pro příští rok. V tom nám nic nebrání.

Nenecháme se, přes nutná omezení vyhlášená státní správou, zastavit v naší práci. Ač se to nemusí každému tak jevit, je faktem, že využití poznatků z volební kampaně a výsledků právě proběhlých voleb se již chystáme na volby do poslanecké sněmovny.

Ocenili úspěšné křížovkáře volebních Haló novin

Deset vylosovaných z úspěšných luštitelů křížovky v jihomoravském krajském vydání předvolebního čísla levicového deníku Haló noviny odměnili 1. října v Brně.

Správný výsledek křížovkářské tajenky zasla-
lo ke slosování na adresu Městského výboru

KSČM v Brně (Křenová ul. 67) půldruhé stovky
luštitelů.

Z nich deset vylosovaných odměnil krajský volební štáb komunistů cenami, od velkoplošné LED televize, tabletu nebo pečící trouby až po rychlovarné konvice, plody jihomoravského zemědělství, sklenice bylinek, medu a knihy.

(vž)

Foto - Václav Žalud

Na snímku člen krajského volebního štábu a předseda brněnské městské organizace komunistů Martin Řiha s cenami k rozdělení křížovkářským vítězům.

BRNĚNSKÉ NOČNÍ ROZJEZDY SLAVÍ 20 LET

Unikátní brněnské noční rozjezdy autobusů MHD ve stanovený čas vždy od hlavního vlakového nádraží slaví letos v září 20 let provozu. Kořeny systému, kterým se inspirovala řada českých i evropských měst, však sahají až do 40. let minulého století.

Dnes se každou noční půlhodinu či hodinu sjede v centru 22 autobusů na 11 linkách a s rozjezdem všech vozů ve stejný čas rozvezou cestující do všech koutů města. Největší zájem je o noční spoje z pátku na sobotu, kdy do nich nasedne až 25000 cestujících.

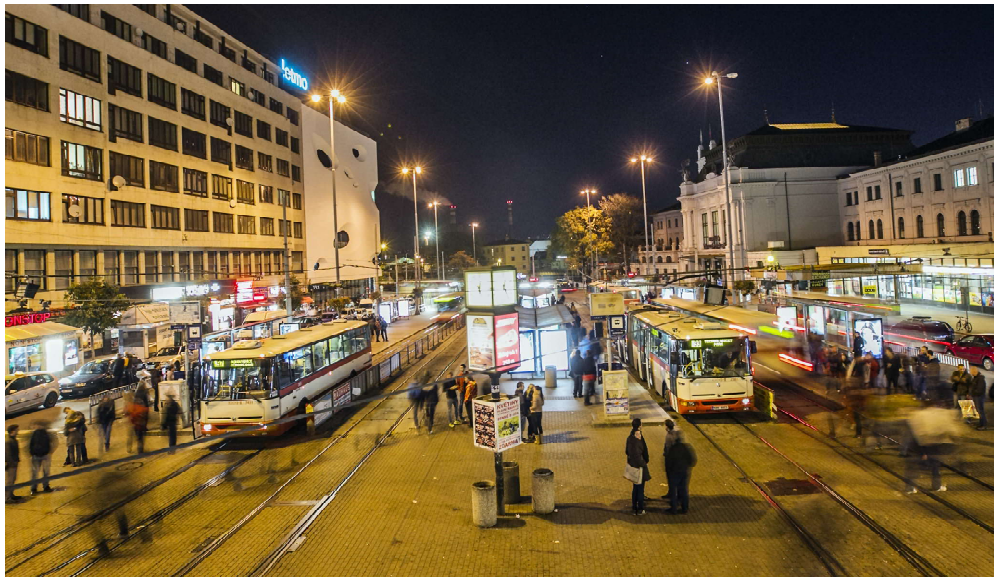
„Noční rozjezdy jsou fenomén města Brna. Jde o unikátní systém, díky kterému se v nočních hodinách cestující dostanou do všech částí města. Tím, že se všechny autobusy sjedou v jeden čas na Hlavním nádraží, k dosažení svého cíle lidé potřeby maximálně jeden přestup,“ uvedl generální ředitel Dopravního podniku města Brna (DPMB) Miloš Havránek.

Autobusové noční linky nesou číselné označení od 89 do 99 a jsou v provozu od 23 do 5 hodin. Na začátku a konci této časové řady platí interval 30 minut, v noci jezdí po hodině. Do víkendových spojů vložil Dopravní podnik města Brna kvůli

velké poptávce cestujících ještě několik rozjezdů po půlhodině. V pracovním týdnu využívá noční rozjezdy 10000 cestujících. V pátek a v sobotu, kdy to ve městě žije, vzrůstá číslo přepravených k až 25 tisícům. Oblíbě se těší nejen u těch, kterým se z města nechtělo dříve domů, ale i u pracujících, kteří domov pro brzkou ranní směnu opustit museli.

Historie nočních linek sahá až do roku 1946, kdy byly v provozu tramvaje na pěti linkách. Až po několika letech je začaly doplňovat autobusy a trolejbusy. Nešlo o ucelený systém, a byl tak pro cestující značně komplikovaný. Na trasách bylo nutné přestupovat, a to nejen v centru, ale i v dalších uzlech. Na konci minulého století zajišťovalo noční provoz šest tramvajových linek, pět trolejbusových a sedm autobusových linek, z toho jen čtyři byly výhradně noční. *„Systém brněnských rozjezdů byl inspirací pro řadu evropských měst. Ze strany obcí v okolí Brna registrujeme velký zájem o prodloužení jejich tras za hranice města a propojení s nimi. Například zajíždíme do Kuřimi, Vranova, Újezdu u Brna a dalších míst,“* dodal dopravní ředitel DPMB Jan Seitl.

(vž)

Na noční rozjezdy od hlavního brněnského nádraží dříve čekala vždy plná nástupiště lidí. Dnes jen pár cestujících.

ODHALILI JSME INFORMAČNÍ TABULI NA BUDOVĚ KSČM

Informační tabuli s parafrázemi výroků prezidenta republiky Edvarda Beneše, které vyslovil po válce, odhalili členové vlasteneckých organizací na budově KSČM v Brně v Křenové ulici.

Shromáždění účastníků slavnosti na chodníku před budovou uvítal husitský chorál *Ktož jsů boží bojovníci*. Předseda brněnské městské organizace KSČM **Martin Říha** upozornil, že odhalování pamětní desky se koná v den 82. výročí nejhorší poroby Československé republiky. *»Byla to Mnichovská dohoda, kterou nás zradili spojenci. Dohodli se s Hitlerem na odstoupení českého a moravského pohraničí Německu. Co následovalo potom, ti, kteří chtějí vědět, vědí. Dnes jsme svědky přepisování historie a výsledků druhé světové války, odstraňování soch osvoboditelů od fašismu a nacismu a „omlouváme se“ Němcům, kteří byli po válce z Českoslo-*

Odhalování pamětní tabule před budovou KSČM v Brně.

Zleva - Jiří Jaroš Nickelli, Martin Říha, s praporem KČP Jan Korběl.

Zásluhy prezidenta Beneše

O ideovém odkazu myšlenek Beneše k republice a k čs. státnosti promluvil člen vlasteneckých spolků historik **Jiří Jaroš Nickelli**. Připomněl pět momentů Benešova významu pro Československo a pro spolupráci mezi evropskými státy. Z nich nejvýznamnější byla součinnost se Sovětským svazem.

Za první moment Jaroš Nickelli označil ilegální revoluční činnost pro vznik republiky. Na počátku první světové války si Beneš uvědomil, že čeští politici a české politické strany, včetně sociální demokracie, kolaborovali s Habsburky. Protestovali jedině čeští rekruti, povolanci do války, kteří zběhali z frontových linií. Toho využili TGM a Beneš. Věděli, že imperialistická válka slouží jen k prerozdělení světového panství mezi mocnostmi.

(Dokončení na straně 5)

Občané naslouchají projevům, vlevo atašé Generálního konzulátu Ruské federace v Brně G. A. Akajomov.

venska odsunutí domů dle mezinárodních smluv mezi vítězi druhé světové války. Proto chceme připomínat občanům slova prezidenta republiky Beneše odhalením informační desky. Tři sta šedesát tisíc obětí okupace ČSR německými fašisty si to jistě zaslouží. Historickou pravdu budeme bránit do poslední kapky krve,« podtrhl Říha a poděkoval našim osvoboditelům s přesvědčením, že jejich oběti nebyly zbytečné.

Osvoboditele zastupoval na tomto shromáždění atašé Generálního konzulátu Ruské federace v Brně **Georgij A. Akajomov**.

ODHALILI JSME INFORMAČNÍ TABULI NA BUDOVĚ KSČM

Byla to válka protinárodní, protilidová a třídní. Proto jejím důsledkem byly sociální revoluce.

Druhým momentem byl zásah Beneše ve prospěch celistvosti republiky. Bojovalo se o Těšínsko s Poláky a o Slovensko s Maďary. V obou případech byla ČSR napadeným státem a agresory byly Polsko a Maďarsko. Ve střední Evropě byla tou dobou ČSR jediným státem s demokratickým charakterem.

Třetím momentem byla Benešova zásluha o válečné reparace pro první ČSR vymožené v Haagu. Velké peníze nám zaplatili Poláci, Rakušané i Maďari. O této jeho zásluze mladá generace vůbec nic neví, podtrhl Nickelli.

Čtvrtým momentem je budování kolektivní bezpečnosti v Evropě a tři smlouvy ČSR s SSSR podepsané v letech 1935, 1941 a 1943. V době čs. vojenské mobilizace a hrozby vojenského napadení ČSR hitlerovským Německem odmítly Polsko i Rumunsko povolit průjezd Sovětské armády přes svá území na pomoc Československu, připomněl Nickelli.

Pátým momentem bylo uznání nového státu, ČSR, ve Velké Británii a USA. Spojené státy a SSSR uznaly státnost ČSR ihned, Britové až po váhání a podepsání smlouvy se SSSR v roce 1941.

Jiří Jaroš Nickelli dále uvedl, že spojenci Čes-

koslovenské republiky při jednání v Mnichově zradili E. Beneše a spojili se s Hitlerem. Paktovali se s ním nejdříve Poláci, poté i Rumuni. Jejich »mouřeninství« se jim později šeredně nevyplatilo. »Beneš je dnes nejvíce nenáviděn nejen pro dekry a odsun, ale též pro spojenectví se Sověty, které jako jediné garantovalo státnost ČSR. A o tuto garanci dnes ČR přišla stejně jako o nikdy nesplacené reparace, které náležejí naší republice od Německa. Je to důsledek činnosti našich soudobých pravicových politiků,« vysvětlil Jaroš.

Účastníci shromáždění poté společně s Akajomovem odhalili na uliční stěně budovy KSČM pamětní tabuli s myšlenkovým odkazem dr. Edvarda Beneše. Neobsahuje citáty, ale parafrázuje jeho myšlenky o ochraně čs. státnosti. (vž)

Odhalení se zúčastnili za dodržení současných omezení občané a zástupci vlasteneckých spolků. U mikrofonu se vystřídali Martin Říha, J. Jaroš Nickelli a atašé GK RF G. A. Akajomov. Autory fotografií jsou V. Žižková a V. Žalud.

V Evropě si lidé nedávno připomněli 75. výročí vítězství nad nacistickým Německem a ukončení druhé světové války v Evropě. Už méně si uvědomovali další 75. výročí – založení ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ, všeobecné organizace pro udržení míru a bezpečnosti na celém světě a pro rozvoj hospodářské, sociální, kulturní a humanitární spolupráce mezi zeměmi.

Myšlenka založení organizace tohoto charakteru a zaměření vznikala postupně během druhé světové války. První zmínky byly ve společném dokumentu americké a britské vlády, který byl uveřejněn pod názvem **Atlantická charta** dne 14. srpna 1941 a v **Deklaraci sovětské vlády** z 24. září 1941. A **1. ledna 1942** podepsali představitelé 26 států protihitlerovské koalice ve Washingtonu **Deklaraci spojených národů**, v níž se zavázali vést války s mocnostmi Osy Berlín-Řím-Tokio do konečného vítězství.

V Deklaraci se poprvé objevil název **Spojené národy** podle návrhu prezidenta USA F. D. Roosevelta. Na konferenci ministrů zahraničí SSSR, USA a Velké Británie v Moskvě ve dnech 19. - 30. října 1943 bylo projednáno a schváleno několik deklarací, a to o obecné bezpečnosti, o Itálii, o Rakousku, o potrestání válečných zločinců.

Další kroky učinili J. V. Stalin a W. Churchill na konferenci v Teheránu ve dnech 28. listopadu - 1. prosince 1943 a na Krymu v Jaltě ve dnech 4. - 11. února 1945. Návrh statutu OSN byl připraven na konferenci v Dumbarton Oaks od 21. srpna do 7. října 1944 představiteli SSSR, USA, Velké Británie a Číny. V Jaltě byl dohodnut způsob hlasování v Radě bezpečnosti OSN, datum a místo ustavující konference OSN. K založení OSN došlo v San Franciscu ve dnech 25. dubna - 26. června 1945 zástupci 50 států včetně Československa za účasti Jana Masaryka.

Byla přijata Charta OSN jako základní dokument OSN, která vstoupila v platnost 24. října 1945. Podle Charty měla OSN usilovat o zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, o rozvoj přátelských vztahů mezi národy při účtě k zásadám rovnoprávnosti a sebeurčení národů, usku-
tečňovat mezinárodní součinnost řešením problé-

mů rázu hospodářského, sociálního, kulturního nebo humanitárního a s podporou a posilováním úcty k lidským právům a základním svobodám pro všechny, uvádět v soulad počiny národů při dosahování těchto společných cílů.

Charta OSN předpokládala, že členové OSN budou poctivě plnit závazky převzaté podle Charty, budou urovnávat své mezinárodní spory pokojnými prostředky, vystříhají se ve svých mezinárodních sporech hrozby silou nebo použití síly proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoli státu, poskytnou OSN veškerou pomoc při každé akci, kterou podniknou podle Charty. OSN nemá právo zasahovat do věcí, které podstatně patří do vnitřní pravomoci států.

Podle Charty OSN byly zřízeny tyto hlavní orgány

OSN:

Valné shromáždění složené ze všech členů OSN, které zasedá jednou za rok se zahájením 3. týden v září.

Rada bezpečnosti – tehdy 11 členů, dnes 15, z toho 5 stálých – Čína, Francie, SSSR – dnes Ruská federace, Velká Británie a USA – mají právo

veta. Nestálí členové jsou voleni Valným shromážděním na 2 roky.

Hospodářská a sociální rada – 18 členů vole-
no Valným shromážděním.

Poručenská rada – z členů OSN spravujících
poručenská území.

Mezinárodní soudní dvůr o 15 soudcích.

Sekretariát OSN – generální tajemník OSN,
jmenovaný Valným shromážděním na doporučení
Rady bezpečnosti OSN a úředníci.

Do jednacích jazyků OSN – do čínštiny, fran-
couzštiny, ruštiny, angličtiny a španělštiny – jsou
předkládány všechny dokumenty OSN. V někte-
rém z těchto jazyků vystupují členové OSN při
jednacích orgánů OSN – dnes převážně v anglic-
kém jazyce.

Počet členů OSN dosahuje téměř 200 členů.

Desítky let jsou vedeny diskuse o rozšíření počtu stálých členů Rady bezpečnosti, např. o Indii, Indonésii, Pákistán a o další země, ale dosud bezúspěšně. **U nás po listopadu 1989 je úloha OSN odkládána do zapomnění, bezpečnost „zajišťuje“ NATO.**

Karel Janiš

OSN – 75

Od sjednocení Německa 3. října 1990 k dnešku

Když 9. listopadu 1989 přestala existovat Berlínská zeď a když na Maltě 2. prosince 1989 při jednání s G. Bushem st. M. S. Gorbačov řekl, že sovětská vojska nebudou do událostí ve střední a jihovýchodní Evropě zasahovat, na Západě zajásali. Pochopili slova Gorbačova jako pokyn JDEME DO TOHO.

Od 5. května 1990 byla zahájena jednání pod názvem 4+2, jednání ministrů zahraničních věcí USA, Velké Británie, Francie a SSSR a obou německých států. Názor sovětského ministra o nepřijatelnosti jednotného Německa v NATO západní ministři odmítli, poněvadž si představovali budoucí sjednocené Německo jako členskou zemi NATO. 16. července 1990 spolkový kancléř Kohl a Gorbačov při jednání uznali práva 4 velmocí při německém sjednocení. Dohodli odchod sovětských vojsk z NDR během následujících let. Kohl slíbil snížit stav vojsk na 370 000 a zřeknutí se zbraní hromadného ničení.

12. září 1990 při jednání 4+2 byla podepsána Smlouva o urovnání vztahů k Německu, jemuž byla přiznána plná suverenita v současných hranicích bez územních nároků. Po podpisu odpovídajícího prohlášení v New Yorku se sjednocené Německo stalo 3. října 1990 suverénním státem a „*německá otázka*“ byla po 45 letech definitivně vyřešena. Kancléř Kohl zvítězil, překonal odpor Francie, Velké Británie i dalších států k jednotnému Německu v předtuše možné významné úlohy Německa především v Evropské unii. Slíbil Gorbačovovi nerozšíření NATO na východ.

Výsledky nedaly na sebe dlouho čekat. Přes ujišťování Václava Havla a Jiřího Dienstbiera st., že již nikdy do žádného paktu nevstoupíme a oba pakty – Varšavská smlouva a NATO – přestanou

existovat. **1. července 1991 v Praze představitelé členských zemí Varšavské smlouvy podepsali protokol o jejím rozpuštění.**

A NATO? Nejen že existovalo dál, ale postupně došlo ke vstupu bývalých členů Varšavské smlouvy a pobaltských států do NATO. Přestal existovat Sovětský svaz. Po Majdanu došlo ke změně vlády na Ukrajině. Sovětská vojska od nás, z Polska, Maďarska a z území bývalé NDR v tempu až nevidaném odešla. Naopak americká vojska cvičí i s našimi vojáky a dalšími ze zemí NATO v Pobaltí, v Polsku a v některých zemích jsou i základny USA – v Polsku, v Rumunsku atd. Vznikla hranice od Baltu k Černému moři na obranu západní civilizace před Ruskem, které ohrožuje bezpečnost sousedních zemí, usiluje o rozvrácení NATO, jak např. řekl americký ministr zahraničí při návštěvě u nás za přizvukování senátora Pavla Fischera a dalších jemu podobných.

Souvislá hranice od Baltu k Černému moři je přerušena Běloruskem. Výsledky prezidentských voleb v této zemi, které neodpovídají podle tamní opozice skutečným výsledkům, poskytly příležitost tuto hranici doplnit a sjednotit. Napomáhají velká shromáždění odpůrců Lukašenka v Minsku. Jak v NATO, tak ve vlastní zemi i v Rusku přemýšlejí o dalším možném vývoji v Bělorusku.

Uvidíme, jak říkal nevidomý a spadl, zapákal o hůlku, kterou se opíral.

Karel Janiš

Bude sjezd strany 28. listopadu na brněnském výstavišti mezníkem v obnově strany nebo jen další promarněná šance?

Vedení strany nabízí rezignaci a pokud ji ÚV KSČM přijme, tak se bude rozhodovat o novém.

Najdeme dostatečně kvalitní funkcionáře, schopné stranu připravit k odrazu ode dna? Věříme, že ano!

Léto nabitó událostmi, žádná okurková sezóna

Nestačili jsme sledovat záplavu událostí, šly jedna za druhou. Jednání o 500 miliardách rozpočtu, protesty proti rasismu a souboje Trump-Biden v USA, velká shromáždění proti Lukašenkovi, výbuch v Bejrútu, opětovné nošení roušek, předvolební sliby voličům, uměle vyvolané spory, zda poskytnout 5 000 Kč důchodcům a proč ne samoživitelkám – poslankyně předsedkyně TOP 09 nemá ráda důchodce a premiér nemá podle Kalouska rád děti, má raději důchodce.

Opět se v Právu 13. srpna 2020 ozval Jan Wintř o děsivosti drastického omezení lidských práv opatřeními proti koronaviru. A budou prý děsivější, dojde-li k obávané druhé vlně. Tento odborník na ústavní právo, jak je uvedeno na konci jeho článku, si asi napřed nepřečetl text Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR. Pořadí je jasné: právo na život je na prvním místě a ta další jsou teprve pak. Jan Wintř si představuje, aby každé omezení lidských práv, hlavně svoboda pohybu v ČR a za hranice ČR, bylo pod účinnou parlamentní a soudní kontrolou; to by trvalo bůhvíjak dlouho, než by bylo rozhodnuto.

Po zrušení většiny opatření proti nákaze lidé vyrazili do ulic, na hrady a zámky, do barů, kde se tečtili-mechtili, do Chorvatska. A hlavně na kulturní akce, na různé hudební festivaly často navíc nazvané anglicky. Vztekli jsou účastníci tradičních sportovních akcí, které se letos buď nekonaly nebo bez diváků. A ejhle, počty nakažených rostly velkým tempem: např. 21. 8. - 504, 28. 8. - 483, ve dnech 1. - 5. 9. - 502, 649, 677, 797, 508. Copak na to asi říká Jan Wintř, není to úděsné? Existuje 160 ohnisek nákazy, kde platí přísná omezení, ale k plošnému uzavření např. škol nedochází, pouze tam, kde se nákazy rozšířily u dětí, žactva, pedagogů, ostatních zaměstnanců škol, podniků, firem apod. (*Bohužel i na ně muselo znovu dojít!*)

Všechny tyto a další události uvedla na druhou kolej cesta předsedy Senátu v čele 90členné delegace politiků, podnikatelů na Tchaj-wan ve dnech 29. srpna – 5. září 2020. Televize v těchto dnech byla od rána do večera zaplněna záběry ze všech možných událostí, jichž se předseda Senátu zúčastnil. Jenže mise delegace byla přísně střežená z obav rozšíření nákazy. V hotelu pobývala ve dvou patrech, jednání pouze s omezením pohybu kamkoli, žádné cestování po ostrově a návštěvy podniků. Místo podání rukou pouze dotyky lokty a s rouškami. Nejofetnější je informace uveřejněná pouze v Lidových

novinách 1. září 2020. Pro delegaci přiletělo letadlo z Tchaj-wanu a postaralo se i o návrat delegace zpět. Senát za toto cestování zaplatil 3,4 mil. Kč. Senát hradí cesty akademikům, pražskému primátorovi a dalším účastníkům veřejného sektoru. Ale každý z podnikatelů hradí podíl na nákladech na cestu a ubytování 65 tisíc Kč. Kladu otázku – proč si neuhradí náklady senátoři tak jako podnikatelé? Každý z nich bere měsíčně 90800 + náhrady 46200 až 62700 korun hrubého a pokud zastává funkci předsedy nebo člena výboru, má ještě o něco víc. Proto i předseda Senátu a jeho manželka, která byla součástí delegace, by mohl uhradit dvakrát 65 tisíc korun a přidat bůhvíkolik peněz – jako předseda Senátu bere měsíčně 243800 + náhrady ve výši 40800 korun hrubého (*patří mezi 80000 lidí, kteří berou měsíčně přes 140000 korun hrubého a měli by platit daň 27 %, i když se to prezidentu Zemanovi nelíbí*).

Několikeré vystoupení předsedy Senátu a zejména jeho místopředsedy Růžičky 6. září 2020 svědčí o jednom: Senát by chtěl určovat zahraniční politiku ČR, nikoliv vláda ČR jako dosud. Europoslanec Jiří Pospíšil 1. září 2020 řekl, že Vystřelil bude průkopníkem nové zahraniční politiky ČR (**dořádám - s patřičným protiruským a protičínským zaměřením**). Na počátku tohoto zaměření Senátu je americký ministr zahraničí, který hovořil v Senátu, nikoliv ve Sněmovně, a podpořil cestu na Tchaj-wan. Senátoři a další neurvalým způsobem napadli dosavadní politiku jedné Číny a zaměření zahraniční politiky ČR vůbec. Jde o nevybíravý útok na vládu v čele s Babišem. Jde o příspěvek k válce USA proti Číně a v USA se radostí chechtají. Ale Čína nesmí protestovat, ohrožuje naši suverenitu, co si to dovoluje.

Na závěr uvádím – všechny pravidelné pořady v televizi v letních měsících nebyly uváděny. Ale Otázky Václava Moravce šly bez přestávky. Praporečník boje proti Babišově vládě nezažádal, přikládal větší a větší polena do kotle, hledal a využíval každou příležitost ke zpochybnění toho či onoho opatření vlády. Nejvíce se otíral o ministry zdravotnictví, práce a sociálních věcí, místního rozvoje. A má vůbec nějakou prověrku, mával před sebou materiály vlády, NKÚ, BIS, které nejsou běžnému občanovi přístupné. O tom, jak dával najevo, že on je nade vším, o všem ví a ví, jak by se mělo rozhodovat, ani nemluvě. Kam se hrabou ubožátka z vlády. Vždy si vybral zdatného dalšího, který mu pomáhal proti nim. Přizvukovala mu i Terezie Tománková v pořadu Partie na TV Prima, v obou letních měsících, také dávala najevo, že ona a nikoliv uboží z vlády. **Karel Janiš**

LITERÁRNÍ NOVINY, LIST PRO KRITICKÉ MYŠLENÍ, PŘESTALY VYCHÁZET

Jejich vydavatel Miroslav Pavel v 5. čísle měsíčníku z 5. května 2020 uvedl, že je začal vydávat v roce 2009 s obsahem zaměřeným většinou na kulturu, ale také na zahraniční politiku, vědu a otázky civilizace, doplněné o zajímavé rozhovory.

Ekonomické samostatnosti se Literárním novinám podařilo dosáhnout teprve v desátém roce. Bylo to vykoupeno vysokými dotacemi vydavatele i velkým pracovním nasazením celého kolektivu. Rána virové krize byla ale nemilosrdná. Přestaly se prodávat knihy a ohroženy jsou i přílohy, které byly jedním z hlavních zdrojů příjmů Literárních novin. Vrátit se do modelu masivně dotovaného z jeho vlastních prostředků není možné. Číslem šest, které vyšlo koncem května, pozastavil Miroslav Pavel vydávání Literárních novin. Neví, na jak dlouho, možná se najde investor, který bude mít zájem navázat na vykonanou práci s oživením jedné z nejstarších mediálních značek na českém trhu. Dvě přílohy chce nechat ve volném prodeji, např. Biblio s přehledem vycházející literatury.

Šéfredaktor Literárních novin Petr Bílek napsal, že přízemní akrobacie grantových řízení vytváří krytí pro hru skupinových zájmů. Hned jakmile zazní jméno žadatele či název instituce, vychylují se váhy příslušným směrem také podle mediálního obrazu vytvořeného těmi správnými médii. Králičí rozměr českého veřejného prostoru je stále více podpírán tím, co se o kom říká, než tím, že by se pozorně poslouchalo to, co on sám ve skutečnosti říká a hlavně, co dělá.

V 6. čísle Literárních novin je uveden přehled vydávání Literárních novin.

Poprvé vůbec vyšly 9. března 1927. V únoru 1968 změnilý název na Kulturní noviny a v dubnu 1968 zanikly. Po lednu 1968 se změnilý na Literární listy, v listopadu 1968 na Listy a po květnu 1969 přišel zákaz vydávání Listů. V dubnu 1989 se do Prahy vracejí Listy, které v Římě vydával Jiří Pelikán. Vycházely jako příloha Lidových novin jednou za týden pod názvem Literární noviny. A od února 2009 vycházely jako měsíčník až do června 2020.

Karel Janiš

FN Brno se chystá na případný nápor

(6. 10. 2020 - po uzávěrce)

Druhá největší nemocnice v zemi - FN Brno - zaznamenala v posledních dnech zvýšený počet covid pozitivních pacientů. Situaci ale stále dobře zvládá.

Největší nárůst byl na Klinice infekčních chorob FN Brno a LF MU uplynulý víkend, do péče bylo přijato 26 pacientů. K 6. říjnu jich bylo na této klinice hospitalizováno 67 pozitivních pacientů. Kapacita kliniky je 73 standardních lůžek, dalších šest lůžek je na jednotce intenzivní péče, tři z nich s možností umělé plicní ventilace.

V rezervě je dalších 22 lůžek na Rehabilitačním oddělení, využít však musí nemocnice pomocí personálu z jiných oddělení. Sloučena proto byla dvě oddělení, a to ORL a Klinika ústní, čelistní a obličejové chirurgie. Část nelékařského zdravotnického personálu začíná pracovat na Oddělení rehabilitace C, které měla nemocnice pro pacienty s covid-19 v rezervě.

Dlouhodobě je koronavirem nejvíce zatížena Klinika infekčních chorob, která poskytuje nepře-

tržitou péči o desítky pozitivních pacientů. Díky úsilí celé kliniky nebylo dosud nutné zásadně redukovat běžnou zdravotní péči poskytovanou ostatními pracovišti.

Pokud by počet pacientů stále narůstal, pak by FN Brno dokázala vytvořit další lůžka na Klinice nemocí plicních a tuberkulózy. Nejen kvůli personálnímu posílení, ale hlavně pro potřebu většího počtu lůžek s akutní péčí by se musely začít omezovat některé operační úkony. Uvedla to tisková mluvčí této nemocnice Veronika Plachá. **(vš)**

★ ŠLI PŘED NÁMI

Bohumír Šmeral – 140. výročí narození

Narodil se 25. října 1880 v Třebíči jako prvorozený z pěti synů učitele měšťanské školy. Brzy pochopil, že bídu dělníků, kterou kolem sebe viděl, neodstraní sám, a proto se již v 16 letech stal členem sociálně demokratické strany.

V této době se jako student gymnázia soustavně vzdělával četbou marxistické literatury, pokrokového tisku a navštěvoval přednášky Josefa Hybeše při jeho pravidelných návštěvách rodného Třebíče. V letech 1898-1904 studoval Šmeral v Praze práva a rodina si představovala, že po studiích bude advokátem. Ale Šmeral byl rozhodnut stát se revolučním bojovníkem za osvobození lidí práce z nelidských podmínek jejich života v kapitalismu. V Praze se seznámil s vedoucími představiteli sociální demokracie a stal se redaktorem Práva lidu. Jeho mimořádné stylistické schopnosti se plně projevíly stejně jako umění vystoupit na dělnických schůzích. Od roku 1909 byl členem a od roku 1916 předsedou výkonného výboru sociálně demokratické strany, od roku 1911 byl též poslancem vídeňské říšské rady. Na sjezdech strany referoval o národnostní otázce. V roce 1915 stanul v čele redakce Práva lidu.

Východisko z krize mezinárodního dělnického hnutí, v níž sociálně demokratické strany až na výjimky podporovaly během první světové války buržoazii vlastní země, ukázali ruští bolševici. **Bohumír Šmeral byl iniciátorem vzniku marxistické levice v naší sociálně demokratické straně a pod jeho vlivem vývoj ve straně dospěl k založení nové strany – Komunistické strany Československa v roce 1921.** Na Šmerala rozhodujícím způsobem zapůsobilo bezprostřední setkání s revoluční situací v Rusku a s V. I. Leninem.

Po návratu do vlasti napsal:

„Přicházím z jiného světa, přicházím jiný člověk. Co se děje v Rusku, je ohromné, závratné, pociťvé, rozumné, nutné, nepřemožitelné. Nových věcí rodí se nám řád“.

Na Ustavujícím sjezdu KSC Bohumír Šmeral podrobně rozebral vývoj dění v našem dělnickém hnutí, zejména pak v marxistické levici v sociální demokracii, a zdůraznil, že je nutno vybudovat novou stranu, a to jako stranu masovou. Svůj projev zakončil těmito památnými slovy:

„Jsmé víc jak politická strana. Jsmé předvoj nového života. Tvůrčíce nové poměry, chceme také tvořit nové lidi“.

Mezinárodní komunistické hnutí vysoce ocenilo Šmeralovy zásluhy o založení KSC a jako člena Výkonného výboru III. (Komunistické) internacionály ho považovala plněním odpovědných úkolů v mnoha komunistických stranách. V letech 1920-9 byl poslancem Národního shromáždění a v letech 1935-1938 senátorem. Po Mnichovu odjel do Sovětského svazu a jako člen zahraničního vedení KSC v Moskvě se podílel na zpracování koncepce národní a demokratické revoluce a jejího přerůstání v revoluci socialistickou v našich podmínkách.

Bohumír Šmeral zemřel v Moskvě 8. května 1941. Odešel jeden z našich nejvyspělejších marxistů, který celý život věnoval prosazení zájmů pracujících. Odešel vynikající publicista a řečník. Odešel politik, jemuž V. I. Lenin v květnu 1920 nabídl, aby se stal oficiálním historikem ruské revoluce – tak si V. I. Lenin hluboce vážil Bohumíra Šmerala. Odešel autor mnoha statí a příspěvků, v nichž přispěl k tvůrčímu rozvoji marxismu v praktické politice i v teorii.

Odkaz jeho života a díla nám má i po velkém časovém odstupu co říci, jde o to se s jeho dílem seznámit. Umožňují nám to tyto publikace:

- 1) B. Šmeral, Výbor z díla 1, 2, nakladatelství Svoboda Praha 1981;
- 2) B. Šmeral, Historické práce 1908-1941, SNPL Praha 1961;
- 3) B. Šmeral, Pravda o sovětovém Rusku, NPL Praha 1966 (poprvé vyšla v r. 1920);
- 4) Otakar Franěk – Antonín Verbík, Bohumír Šmeral 1880-1941, Vzpomínky, dokumenty, korespondence, fotografie, nakladatelství Blok Brno 1971. Úvod pochází z pera doc. PhDr. Otakara Fraňka, CSC.

Karel Janiš

Pod tímto názvem vycházejí Příspěvky k dějinám a výstavbě Brna. V roce 2018 vyšel již jejich 31. svazek. Jeho patnáct příspěvků opět mapuje dějiny Brna od pravěku do současnosti. Možno číst o dobovém pojetí zdravé životosprávy a lázeňské léčby v 16. století i o historii c. k. Vojenské pekárny na Veveří ulici – jde o jeden z významných postupně mizících hospodářských areálů, které zůstávají zachyceny v kolektivní paměti města. K ideálu zdravého životního stylu se vztahuje i sokolská myšlenka. Obsáhlý příspěvek je věnován *brněnským sokolským sletům v letech 1914, 1924 a 1934* s konstatováním, že doposud byla věnována pozornost sletu v r. 1914. Avšak prameny, z nichž je možno vycházet při zpracování průběhu sletů v letech 1924 a 1934, jsou velmi slabé. Jsou roztrženy v Moravském zemském archivu nebo v Archivu města Brna. Vlastní materiály Sokola jsou dochované jen v menší míře. Důležitými prameny se stávají vzpomínky již publikované, denní tisk a časopisy. Před charakteristikou brněnských sletů v r. 1914, 1924 a 1934 je uveden vývoj tělocvičných spolků v Brně od 60. let 19. století.

Je uvedena též *historie firmy Ivan Pánek, továrny na jemně vlněné látky Brno* v letech 1932-1948. Firma měla sídlo na několika místech v Brně, v Králově Poli, v Maloměřicích podle povolení pod-

nikat. Jsou popsány životní situace Ivana Pánka za nacistické okupace i po Únoru 1948. Je tu i *příspěvek o životních osudech* četníka, vojáka a příslušníka SNB *Josefa Černého*.

32. svazek Brno v minulosti a dnes vyšel v roce 2019. Přináší nová zjištění o lékářích a lékárnících *podle jejich Statutu z 1. poloviny 14. století*. Dva příspěvky se týkají činnosti *brněnských jezuitů*. Je možno číst o městské správě v raném středověku, o pracovní náplni a povinnostech brněnského kata v polovině 18. století i o *historii a vývoji Prvního výrobního družstva dělníků pekařských v Brně* až po jeho přeměnu v jedno z nejvýznamnějších a neúspěšnějších výrobních a konzumních družstev v Československu, o *Masarykově studentském domově* na Cihlářské ulici postaveném architektem Bohuslavem Fuchsem v letech 1929-1930. 70 stran 32. svazku je věnována *Vladimíru Matulovi*, který v letech 1945-1954 byl s přestávkami *předsedou Národního výboru v Brně*.

Oba Svazky počtem stran 350 a 400 jsou přímo v textech příspěvků doprovázeny šedými a na konci barevnými fotografiemi. Jejich cena kolem 250 Kč je možná díky velkým dotacím z rozpočtu města Brna, které spolu s Archivem města Brna je již tradičně vydavatelem příspěvků k dějinám i výstavbě Brna.

Pane Jakube Železný,

dnes je to právě 76 let ode dne, kdy vojáci 1. československého armádního sboru překročili v rámci Karpatsko - Dukelské operace čs. hranici a po dlouhých letech na bojištích druhé světové války konečně znovu vstoupili na území Československa. S nadějí na setkání se svými blízkými a budování válkou zničené vlasti. Chlapci a děvčata, kteří pod velením armádního generála Ludvíka Svobody prošli dobrovolně východní frontu z Buzuluku do Prahy, se na dlouhá desetiletí stali symbolem národní hrdosti, vlastenectví a odvahy. Byli dokladem toho, že Čechoslováci nemusí být zapsáni do dějin války jen jako ti poražení z Mnichova, ti zrazení západem a ožebračení nacistickým Německem.

Dřív bylo možné si dnešní významné výročí Dne Dukelských hrdinů symbolicky připomenout v Bubeneči u památníku maršála Rudé armády I. S. Koněva. Tento pomník ale novodobí manipulátoři dějin vandalsky zničili, rozkradli a torzo pomníku odsoudili do depozitáře. Stejně tak hned po roce 1989 vymazali tento významný den z kalendáře. Takovým zrůdám patří jen pohrdání.

Moje květiny, položené k pomníku vojáků bojujícím za druhé světové války v zahraničí i k torzu památníku v Bubeneči, však dnes patřily především armádnímu generálovi Ludvíku Svobodovi, velkému synovi Československa, hrdinovi, jehož odvaha a vlastenectví obdivují generace lidí po celém světě. Muž, který se vždy obětoval pro druhé, který byl příkladem hodným následování, morální autoritou. Otec, který ztratil syna v domácím odboji. Voják, který se neváhal stavět do první linie vedle těch, jimž velel.

Je proto nechtěné, že právě v jeho domovině dochází k očerňování jeho jména, ke snahám bagatelizovat jeho hrdinství a jeho jméno uvrhnout v zapomnění. Taková, jako jste vy, Jakube, jsou sprostí oportunisti, kteří se snaží vyškřábat na výsluní kopáním do symbolů národní hrdosti. Chudáci, kteří aby něco znamenali pro ostatní jim podobné, musí se pachtit po morálním dně společnosti a žít ve bahněm, které produkuje. Je nás ale stále dost - a nejen komunistů, kteří vaši ubohost, oportunismus a účelové štvání nikdy neodpustí a nezapomenou.

Čest a věčná sláva památce Dukelských hrdinů!
Nezapomeneme! **Petra Prokšanová, KSM**

█ PROVEDL JI VE DNECH 11. a 12. srpna 2020 AMERICKÝ MINISTR ZAHRANIČÍ. - V USA by se asi s takovou silou předvést nemohl. V Plzni vzdal čest americkým vojákům, kteří osvobodili město (*ale to již osvobodili občané Plzně a Národnímu výboru bránili Američané v jeho činnosti*). Ministr USA řekl, že existují dosud autoritářské státy – Rusko, Čína a Irán – a USA čeká ještě mnoho práce (*výzva Jdeme na ně?*). Při návštěvě Prahy bylo asi pod jeho úroveň poklonit se obětem z řad pražských občanů a rudooarmějců, kteří položili své životy během povstání po 5. 5. 1945 a při Pražské operaci

Rudé armády (*po rozhovorech s premiérem a bůhvi s kým ještě zdvořilostně navštívil prezidenta republiky, aby se neřeklo, že mu moc na Hradě nevyhovuje. Zato zcela vynechal Poslaneckou sněmovnu, zapomněl, že jemu podřízený velvyslanec šel odmítnout digitální daň tam a ne do Senátu*) a hlavní projev přednesl v Senátu Parlamentu ČR 12. srpna 2020. Je velmi důležité číst jeho text, který byl bohužel uveřejněn jedině v Lidových novinách 13. srpna 2020. Bez ohledu na nadšení autoritářství v roce 1989 nezahynulo a je tu pořád, drží se někde za horizontem. Věří, že přátelé USA v ČR si to dnes uvědomují, Rusko se neustále snaží podkopávat demokracii a bezpečnost ČR, snaží se přepsat naši historii. A je tu ještě jedna větší hrozba ze strany Čínské komunistické strany a její vyděračské kampaně. Využívá ekonomickou sílu Číny, aby český postup ovlivnila. Čínská KS využívá všechny principy marxismu-leninismu stejně jako kdysi Rusové (*ejhle, on ví, že tento systém společnosti je*). To, co přijde, nebude studená válka, verze 2.1. Je to něco jiného. Odolat hrozbám ze strany komunistické Číny bude mnohem obtížnější, protože Čína má svoje silné pozice v politice a ekonomice. Něco takového Rusko nikdy nemělo, nikdy, Peking svůj kurs moc v budoucnosti nezmění, ale musíme v to doufat. Ale čínská dominance ve světě není věčná. Svobodné společnosti byly vždy atraktivnější a svobodný život je to nejlepší a lidé po něm touží po celém světě. Západ vždy vyhrává nad takovými režimy. Ale musíme spolupracovat, vysvětlovat současnou situaci a jakou cenu zaplatíme, nebudeme-li bojovat proti takovým režimům. Máme hájit svoji svobodu,

**STŘÍPKY
O GENERÁLNÍ INSPEKCI**

nezávislost, svrchovanost, kterou jsme si vybojovali anebo bojovali v roce 1968 v ulicích Prahy, podpisem Charty 77 i sametovou revolucí v roce 1989. I v Číně existují takové skupiny, které bojují proti tamnímu režimu. USA podporují cestu předsedy Senátu ČR do Tchaj-wanu a přeji mu mnoho štěstí. Bůh vám žehnej, Bůh žehnej všem Čechům. Schůzi senátních mudrců řídil při projevu ministra zahraničí USA předseda senátního výboru pro zahraničí a bezpečnost Pavel Fischer, zanicený bojovník proti Rusku a Číně. Několikrát souhlasně kýval hlavou, hlavně když šlo o varování před možným zadáním dostavby Dukovan ruskou společností – byla by prý ohrožena naše suverenita a bezpečnost. Projev Pompea skončil velkým potleskem.

█ NÁVŠTĚVA POMPEA; ZASKOČENÍ ČEŠI, ZKLAMANÍ AMERIKANÉ. - V článku Práva ze dne 14. srpna 2020. Úsměvy a pochvaly směrem k veřejnosti, ale zklamání pro obě strany. Pompeo na tiskové konferenci po jednání s Babišem varoval hrozbou Ruska, pokud by se ČR dobře nerozhodla při dostavbě Dukovan. Američané si slibovali, že ČR vyřadí ruskou a čínskou firmu z dostavby Dukovan. Babiš řeklo, že nemá pocit, že by tu Čína nebo Rusko měly zásadní vliv na politický život, svobodu a demokracii, nevnímá to jako zásadní hrozbu. K dostavbě Dukovan premiér podotkl, že vláda sice vnímá zájem USA i o strategickou spolupráci, ale investorem je ČEZ a rozhodnutí bude na příští vládě. Pompeo doufal, že dostane příslib pro americkou společnost při dostavbě Dukovan. Ale to se nepodařilo a budoucnost ukáže, nakolik to ovlivní vzájemné vztahy (*v USA budou spoléhat, že příští vláda bude vstřícnější*).
kj

Nové odběrové místo v Brně
zahájilo dnes (7. 10.) činnost v městské Nemocnici Milosrdných bratří. Město tak reaguje na aktuální epidemickou situaci v ČR, kdy zájem o testování stále roste. Tam se ale dělají odběry pouze na základě požadavků hygieny nebo obvodních lékařů, nejsou tedy určeny pro samoplátce. Každý pracovní den otestuje nové odběrové místo v areálu už čtvrt tisíciletí staré, seč moderní Nemocnice Milosrdných bratří až 70 klientů.
(vž)

CO V KULTUŘE CHYSTÁ ZIMNÍ SEZÓNA

Městské divadlo Brno uvádí po zříjové premiéře drama **Josefa Boučka Noc pastýřů**, věnované postavě z doby národního obrození, přelomu 18. a 19. století - skladatele, pedagoga, vlastence Jakuba Jana Ryby. V době se pohyboval na přechodu od pozdního klasicismu k romantismu, vše ozvláštěně lidovou specificky českou melodikou. Dělo se tak v rozměrech zapadlého městečka Rožmitálu pod Třemšínem, na rozdíl od raného romantika Antonína Rejchy, který roku 1808 dobyl Paříž. Jako profesor pařížské konzervatoře byl milován svými žáky Ferenzem Lisztem a Hectorem Berliozem, na sklonku života se stal ředitelem pařížské konzervatoře, rytířem Řádu čestné legie a členem Francouzské akademie věd a umění. Ryba své učitelské schopnosti věnoval rožmitálským žákům tehdy avantgardní metodou jednoduše zapamatovatelných veršovaných lekcí a bojoval s jejich otci. Raději než ve škole je zaměstnávali v hospodářství. Marie Terezie výslovně nepožadovala přítomnost dětí ve škole. Formulace zněla: „*Císařovna očekává, že rodiče budou posílat děti do školy.*“ Zní to téměř současně. Až zákon z roku 1869 zavedl povinnou školní docházku. Ani dnes, po 150 letech, není dodržovaný. Jako skladatel si byl Ryba vědom své jedinečnosti, stejně jako Beethoven. Ten odmítl pozdravit císařskou rodinu se slovy: „*Já jsem také císař.*“ Ryba byl ve sporu se všemi, počínaje zámekem a farou, konče sedláky. Úředně skončil sebevraždou, ale nelze vyloučit ani vraždu. Jako sebevrah byl pochován u hřbitovni zdi a nedochoval se ani jeho portrét. Rejcha má reprezentativní náhrobek s bystou na hřbitově Père-Lachaise, pařížském Slavíně. Dramatik Josef Bouček vycházel z autentické předlohy Rybova veršovaného životopisu a z pojetí střetu mimořádné individuality s okolím. Navazuje tak na linii svých historických her, věnovaných osobnostem bojujícím s nepochopením společnosti, nepřízní osudu a vlastními vnitřními problémy. Uvedme jen hry natočené ČST: Popel a hvězdy s valdštejskou tematikou, Setníkův štít z prostředí Koaličních válek Rakouska proti Velké francouzské revoluci s nedocenenou

L. Janáček v Luhačovicích.

postavou setníka rytíře Jana Jeníka z Bratřic a drama z napoleonské doby Červánky na ranním sněhu i Noc pastýřů. Jevištěně hru uvedl (1985) v nynějším Městském divadle Stanislav Moša. V dětské roli tehdy vystoupil režisér nynější inscenace Petr Gazdík. Jako zkušený režisér se postavou Jakuba Jana Ryby snaží postihnout v její mnohotvárnosti a lidskosti.

Janáčková opera po zříjové zahajovací premiéře **Mezinárodního hudebního festivalu Janáček Brno 2020** snad bude reprízovat přes opatření proti hrozící pandemii čtvrtou operu Leoše Janáčka Osud. Dle dramaturgyně opery Patricie Částkové je za vznikem díla vztah skladatele k osmadvacetiletá Kamile Urválkové, manželce lesního správce v Zahájí. Jádrem příběhu je milostný vztah Janáčkovy múzy se skladatelem Ludvíkem Čelanským, který nedopadl dobře. Čelanský své rozčarování ztvárnil v operě *Kamila*, kde hlavní představitelku vyličil jako nestálou a nevyzrálou osobnost. Janáček, propadlý Kamilinu kouzlu, se rozhodl vytvořit „zcela novou, moderní operu“, v níž by jeho láska byla očištěna. Libretistkou byla mladá učitelka, přítelkyně Janáčkovy zemřelé dcery Olgy, básnička Fedora Bartošová. Premiéry se skladatel nedočkal, ač ji nabízel Vinohradskému divadlu. Na divadelní prkna byla uvedena v Brně 25. října 1958 v úpravě Václava Noska pod taktovkou dirigenta Františka Jílka. Bylo by zajímavé v rámci některého hudebního festivalu, porovnat opery Čelanského a Janáčka pokud se vzhledem ke Coroně bude nějaký festival kdy konat. Už jen proto, že Fedora Bartošová dialogy zveršovala ve stylu dekadentního *fin de siecle*.

Moravské zemské muzeum v rámci projektu **Kramářské písně v brněnských historických fontech** vystavuje pod názvem **Do Brna široká cesta. Kramářské písně se světskou tematikou**. Projekt je zaměřen na zpracování kramářských písní z fondů Moravské zemské knihovny v Brně, brněnského oddělení Etnologického ústavu AV ČR, v. v. i. a Etnografického ústavu Moravského zemského muzea. Jde o přibližně 17 tisíc písní
(Dokončení na straně 14)

CO V KULTUŘE CHYSTÁ ZIMNÍ SEZÓNA

(Dokončení ze strany 13)

z období 17.–19. století. Spolu s uvedenými institucemi je do řešení projektu zapojena Filozofická fakulta MU. Výstava prezentuje veřejnosti kramářské písně jako specifický typ památek kulturního dědictví, jistou formu dobového letákového zpravodajství, reagující na dobové události, včetně válečných. K vidění je nejen slavkovská bitva, ale i Ruskoturecká válka s dobýváním turecké pevnosti Plevna ruskorumunskými silami. Ze tří ruských útoků jen ten poslední stál 15 tisíc mrtvých. Rusové byli vyzbrojeni kvalitními jednoranými ručnicemi pražského vynálezce Krnky s koženým pouzdrem s náboji u závěru. Turci byli vyzbrojeni winchestrovkami a kanony od Kruppa.

Jedním ze zdrojů kramářských písní je lidová píseň. Janáček zorganizoval natáčení lidových písní na nahrávací válečky fonografu sponzorovaného c. a k. vládou. Podle názoru profesora Miloše Štědrně se jednalo o pokus poznat touto cestou názor veřejnosti. Prostředky pro průzkum veřejného mínění tehdy neexistovaly. Podle názoru ředitelky Historického muzea MZM, dříve vedoucí Etnografického ústavu MZM, PhDr. Hany Dvořákové se jednalo o velkorysou akci Rakouska-Uherska mapující folklór Evropy od Norska po střední Evropu, čti Rakousko a Uhry. Pro srovná-

ní: pro folklórní žně Uher, tehdy Velkých, od rumunské Bukoviny po Slovensko, natočil skladatel Béla Bartók 3700 válečků včetně písní tureckých a arabských. Pokud natáčení lidových písní v rozsahu od Skandinávie po střední Evropu připomíná informovanému čtenáři ústřední bod programu pangermánského nacionalistického hnutí Alledutschen Verbandes z roku 1891 „*Stary Drang nach dem Osten musí být oživen*“, nemýlí se. Pro změnu turecké a arabské písně na válečcích Uher připomínají expanzi Rakouska-Uherska na Balkán přikázanou vítězným Pruskem po porážce c. a k. mocnářství u Hradce Králové 1866. Expanze vytvořila cestu k 1. světové válce a ke spojeneckému Turecku, ale hlavně vytvořit podmínky k tehdejšímu německému plánu Bagdádské železnice, vedoucí k iráckým naftovým polím a ve stopách Alexandra Velikého až do Indie. Pokud to milému čtenáři připomíná snahy střídajících se dobových velmocí ve 20. století, jde pouze o jejich pokračování. To vše lze najít v lidové písni, jednom ze zdrojů kramářské písně. Co na výstavě nejvíc překvapuje jsou kramářské písně 20. století. Propagují ve Střední a Jižní Americe guerillu různých politických frakcí a zabarvení až po životní příběh hrdiny levicových intelektuálů Che Guevary, určený širokým vrstvám. /V-zh/ (archiv autora)

Aktivita proti ekonomickému koronaviru

Začátkem října vznikla v Brně ojedinelá aktivita jako obrana proti ekonomickým následkům koronaviru. Je to založení Nadačního fondu Signatures of Moravia. Jeho záměrem je: Podpora jedinečné moravské gastronomie, zachování receptů, tradic a know-how pro budoucí generace a rozvoj lokální ekonomiky v regionu historických hranic Moravy. Tolik z tiskové zprávy.

Za pozornost stojí přinejmenším pojetí Moravy jako celku v její etnografické pestrosti i nepřehledném množství receptů. S fondem spolupracuje několik desítek podniků brněnské gastroscény a prvním krokem bude vydání knihy o brněnských restauracích a jejich specialitách. Na tiskové konferenci ke vzniku nadačního fondu zazněla informace jak restaurace spolupracují a vzájemně si doporučují zemědělcům, dodavatelům surovin. Nelze nezpomenout historických tradic místních produktů, jako chřestu z Ivančic, okurek ze Znojma, meruňk z Miroslavi. Ještě zajímavější je iniciátorka fondu, představující

se jako „adoptovaná Moravanka“ Hanaa Khodabocus z ostrova Mauricius, majitelka společnosti Moravia Investment, do jejíhož portfolia patří i firma Signatures of Moravia, která do Česka dováží potraviny, zejména třtinový cukr a rýži. Dodává: „*Když začala opatření proti šíření covidu-19 a já jsem sleďovala, jak se s nimi brněnské restaurace, kavárny a brněnská bistra perou, inspirovalo mě to. Jsem sice jen dodavatelka surovin, ale Brno a celou Moravu i její obyvatele miluji. Je i v mém zájmu, aby se tu místní lidé i návštěvníci cítili dobře, prosperovali a mohli si dopřát kvalitní jídlo i odpočinek. Rozhodla jsem se odvděčit se svému novému domovu a v době krize pomoci v oblasti, kde to umím.*“

Dodáváme - paní Hanaa Khodabocus u nás studovala a nelze než držet palec jejím aktivitám ať už vzniku fondu nebo knize fotografií o brněnských restauracích a jejich specialitách. Přinejmenším jako dobovému dokumentu o stavu těchto zařízení v Době koronavirové. /V-zh/

Zastavení u etap života Boženy Němcové

Zastaveními u životních etap osvětlené spisovatelky českého obrození 19. století Boženy Němcové (1820 - 1862) provedla účastníky přednášky Výboru národní kultury v Brně autorka pořadu dr. Marie Neudorflová.

Neudorflová odmítla stále opakované desinformace a spekulace o životě známé spisovatelky zejména v Českém rozhlase. Údajně ostudný byl i film o jejím životě. Božena Němcová měla život bohatý a košatý, opředěn rozporuplnými i protichůdnými výklady. Potvrzovaly to např. spisovatelčiny dopisy, ze kterých přednášející četla a které vyšly i knižně.

Neudorflová z výsledků studia pozůstalosti potvrdila, že B. Němcová byla nemanželské dítě české služky Terezie Novotné a na zámku sloužícího rakouského kočího Jana Pankla. Narodila se v únoru 1820. Její matka si přidala v křestním listu Němcové tři roky, protože kněz nemohl zapsat na doklad, že měla dítě v patnácti a půl letech. Na dceru, která se ve škole neučila dobře, byla nesmírně přísná a neměla ji ráda. Potvrdila rovněž, že dostala téměř panské vychování a pak manželství sedmnáctileté Panklové s mnohem starším státním úředníkem finanční stráže Josefem Němcem (který se vyznačoval hrubým jednáním a chtěl, aby se věnovala domácnosti a rodině), bylo nešťastné a špatné. Němec byl pro úřady nepohodlný český vlastenec. Přes rodinné spory se Němcová pod vlivem svého manžela stala zanícenou českou vlastenkou.

Němcová chodila mezi prosté lidi a se sociálním cítěním, zaznamenávala způsob jejich života. Přesvědčovala je, aby našli sílu postavit se germanizačnímu tlaku, který se snažil z českých měst, ve kterých se mluvilo německy, poněmčít také český venkov. Národní vlastenectví Němcové přimělo úředníky k tomu, že pracovní místo jejího manžela s rodinou stále přemísťovali. A to tam, kde by mohl "napáchat méně škody." Při vytrvalém stěhování se Božena Němcová jako krásná 23letá elegantní žena, zapálená místo pro rodinu naopak pro službu veřejnosti a národu, konečně dostala do Prahy. Tam okouzila místní smetánku a zapojila se do kruhu českých i slovenských vlastenců. Těšila se na "kulturu, divadlo a lidi s vyšším zájmem." Její děti chtěly využít v hlavním městě český slabikář, ale v Praze nenašli jedinou českou školu, všechny byly německé.

B. Němcová probírala s lidmi co udělat k rozkvetu a obnově germanizací decimovaného českého národa. Uvedla to i v básni *Ženy české, matky české*, která vyniká vybroušenou češtinou. Protože byla v nemilosti úřadů, ztrácela pracovní příležitosti, zdroje příjmů a obživy. Ve 40. letech 19. století už nemocná B. Němcová objížděla města Čech, Moravy a Slovenska a sbírala náměty pro české i slovenské pohádky, pověsti a zaznamenávala lidové zvyky. Charakteristické pro pohádky od Němcové je, že (na rozdíl od třeba amerických pohádek) je v nich jasně vymezené co je dobro a co je zlo. Ačkoliv nechtěla dělat romány, kniha *Babička* je její nejskvělejší dílo. Zůstala v Praze, kde žila mezi umělci a literáty pro službu veřejnosti a vlastenectví, zatímco její manžel byl služebně přeložen do Uher.

Prohlašovala, že čeští lidé nyní nejvíce potřebují intelektuální vedení a řádné stálé vzdělávání, což poněmčená vrchnost nemohla strpět. Nemocná spisovatelka zemřela už jako vdova v chudobě. (vž)

Dr. Marie Neudorflová na fotce Václava Žaluda.

Naši říjnoví jubilanti

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce

Echo blahopřeje k narozeninám a přeje zdraví a dlouhá léta následujícím členkám a členům naší MĚO. Děkujeme za práci pro sociálně spravedlivější společnost.

Jiřina KALINOVÁ, Ing. Ladislav BÝČEK, Václav POSPÍŠIL, Julius VUKUŠIČ, Emil OPRŠAL, Milena VEJROSTOVÁ, Drahomíra KRAJCAROVÁ, Božena ROŽCOVÁ, Zora HRUBÁ, Narcis ČAPKA, František BŘOUŠEK, Ludmila CHRASTILOVÁ, Jaroslava VOJTOVÁ, Jiří TOMÁNEK, Drahomíra FÜRLOVÁ, Mária TRAVĚNCOVÁ, Milada KOSTELNÍKOVÁ. **did**

Skvělá zpráva!

Každá iniciativa na ochranu vody lidí na Hodonínsku má podporu KSČM. Nikdy Vás neopustíme.

Krajský soud v Brně zrušil rozhodnutí Českého báňského úřadu o těžbě šterkopísku u Moravského Písku na Hodonínsku. Věc úřadu vrátil k novému řízení. Informovala o tom společnost Frank Bold Advokáti, která zastupuje část žalobců. Těžbu šterkopísku odmítají obce, Jihomoravský kraj nebo společnost Vodovody a kanalizace Hodonín. Obávají se ohrožení blízkého zdroje pitné vody.

Podle Kristýny Ryšavé z Frank Bold Advokáti úřad dostatečně neprokázal, že záměr nezhorší povodňovou situaci, a pak závazně stanovisko stavebního úřadu nedostatečně odůvodnilo umístění záměru do nezastavěného území.

Společnost České šterkopísky uvádí, že těžba zdroj vody neohrozí a může být vodě naopak prospěšná. Připomněla těžbu v nedaleké Ostrožské Nové Vsi, kde vzniklo jezero, které je podle firmy rekreačním rájem. "Z druhé strany je z něj čerpaná pitná voda téměř kojenkové kvality," uvedla už dřív v prohlášení firma. Dodala, že znečištění hrozí kvůli chemikáliím užívaným v zemědělství, nikoliv v souvislosti s těžbou.

Zpravodajství ČT 24 - Facebook JmKV KSČM

Žijí ve vzpomínkách

Od září 2000 druhý kosmonaut German Štěpanovič Titov, který v srpnu 1961 byl na palubě Vostok celý den ve vesmíru. A soudruh Ing. Zdeněk Krchňák, působící ve významných funkcích na OV KSČ Žďár, na MěV KSČ a na KV KSČ v Brně.

Od léta 2005 soudružka Máša Jonášová, organizátorka ženského hnutí a propagátorka československo-sovětského přátelství, připomínala osudy Lidic.

Od září 2015 soudruh Stanislav Gardavský, působící v textilním průmyslu ve funkci mistra i ředitele v národním podniku Krajka v Kraslicích, v Brně pracoval v hospodářských funkcích v Zetoru. Aktivní člen Klubu českého pohraničí v Brně, Vlasteneckého sdružení antifašistů na Moravě i v organizaci střeleckého sportu jako aktivní střelec i v ZO KSČM 3004.

Od října 2015 generálporučík Ing. František Šádek, někdejší náměstek ministra národní obrany a velitel příslušníků Pohraniční stráže. Svoje často velmi náročné působení při ochraně státních hranic Československa uvedl v knize *Můj život vojenský*, kterou vydala Národní rada Klubu českého pohraničí, poněvadž genpor. František Šádek po odchodu do důchodu aktivně působil v sekci ochránců čs. státních hranic KČP.

Ve vzpomínkách žijí všichni jako zastánci myšlenek sociálně spravedlivé společnosti a její aktivní budovatelé, jako skromní a dobrou pomáhající lidé.

Karel Janiš

Vážená soudružko, soudruhu,

současná protiepidemická opatření neumožňují konat akce uvnitř budov, tedy i naše porady a další plánované akce, zrušen byl i Diskusní čtvrtek plánovaný na 15. října. MěV proto podává předsedům základní informace, týkající se práce v nejbližším období, prostřednictvím elektronických médií. Současně vás žádáme, abyste sledovali, jaká opatření budou uplatněna v dalším období.

Opatření se zatím netýkají fungování sekretariátu MěV, funguje v nezměněném provozu. Občasník Echo vychází v plánovaných termínech.